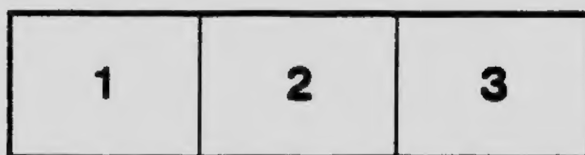
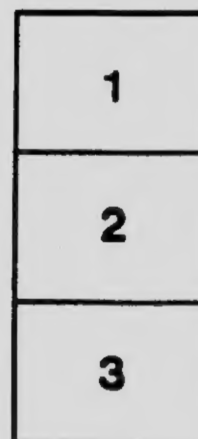
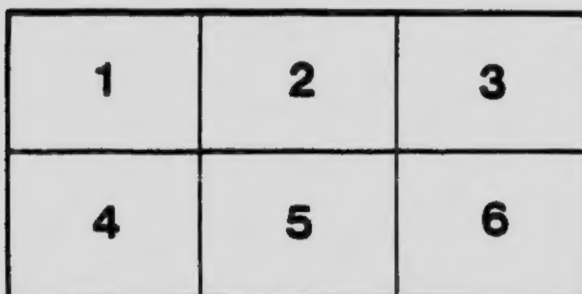

1
2
3

1
2
3

1
2
3
4
5
6

Ілюстрована Шевченківська Бібліотека
№ 1.

П.20

ПРИЧИННА

З 2 малюнками і портретом.

1909

Накладом „Канадийского Фармера“
[illegible] MAIN STREET. WINNIPEG, CANADA

Ілюстрована Шевченківська Бібліотека
№ 1.

ПРИЧИННА

З 2 малюнками і портретом.

Накладом „Канадийского Фармера“
852 MAIN STREET, WINNIPEG, CANADA

Т. Шевченко

Причинна.

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
До долу верби гне високі,
Горами хвилю підійма.
І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав, —
Неначе човен в синім морю,
То виринав, то потопав.
Ще треті півні не сьпівали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясень раз-у-раз скрипів.

В таку добу під горою,
Біля того гаю,
Що чорніє над водою,
Щось біле блукає.
Може, вийшла русалонька
Матери шукати,
А, може, жде козаченька
Щоб залоскотати.
Не русалонька блукає:
То дівчина ходить,
Й сама не зна (бо причинна),
Що такеє робить.
Так ворожка поробила,
Щоб менше скучала,
Щоб, бач, ходя о північи,
Спала й виглядала

Козаченька молодого,
Що торік покинув.
Обіцяв ся вернути ся,
Та, мабуть, і згинув!

Не китайкою покрились
Козацькії очі,
Не вимили біле личко
Слїзоньки дївочі:
Орел вийняв карі очі
На чужому полї,
Біле тїло вовки з'їли —
Така його доля!

Дарма що ніч дївчинонька
Його виглядає...
Не вернеть ся чорнобровий
Тай не привітає,
Не розплете довгу косу,
Хустку не завяже;
Не на ліжко, — в домовину
Сиротою ляже!

Така її доля.... О, Боже мій милий.
а що-ж ти караєш її молоду?
а те, що так щиро вона полюбила
Козацькії очи? Прости сироту!
Кого-ж їй любити? Ні батька, ні неньки;
Одна, як та пташка в далекім краю.
Пошли-ж Ти їй долю, — вона молоденька, –
бо люди чужії її засьміють.
Чи винна-ж голубка, що голуба любить?
Чи винен той голуб, що сокіл убив?
Сумує, воркує бїлим сьвітом нудить,
Лїтає, шукає, дума — заблудив.
Щаслива голубка: високо лїтає,
Полине до Бога — милого питать.
ого-ж сиротина, кого запитає?
хто їй розкаже, і хто теє зна,
е милий ночує? чи в темному гаю?
и в бистрім Дунаю коня напува?

Щось біле блукає...

Чи може з другою, другую кохає,
Її чорноброву уже забува?
Як би то дали ся орлинії крила —
За синім би морем милого знайшла;
Живого-б любила, другу-б задушила,
А до неживого у яму-б лягла!
Не так серце любить, щоб з ким поділить ся,
Не так воно хоче, як Бог нам дає:
Воно жить не хоче, не хоче журить ся.
»Журись«! каже думка, жалю завдає.
О Боже мій милий! Така Твоя воля,
Таке її щастє, така її доля!

Вона все ходить, з уст ні пари.
Широкий Дніпр не гомонить;
Розбивши, вітер, чорні хмари,
Ліг біля моря відпочить;
А з неба місяць так і сяє;
І над водою, і над гаєм —
Кругом, як в усі, все мовчить...
Аж гульк — з Дніпра повиринали
Малії діти сьміючись.
»Ходімо гріть ся«! — закричали:
»Зійшло вже сонце!« (Голі скрізь,
З осоки коси, бо дівчата).

— — — — — — — —

»Чи всі ви тута?« кличе мати:
»Ходім шукати вечеряти.
Пограємось, погуляймо,
Та пісеньку заспіваймо!«
»Ух! ух!
Соломяний дух, дух !
Мене мати породила,
Нехрещену положила.
Місяченьку!
Наш голубоньку!
Ходи до нас вечеряти:
У нас козак в очереті,
В очереті, в осоці,
Срібний перстень на руці;
Молоденький, чорнобровий, —

Кругом дуба русалоньки
Мовчки дожидали...

Знайшли вчора у діброві.
Сьвіти довше в чистім полї,
Щоб нагулятись доволї!
Поки відьми ще літають,
Поки півнї не сьпівають,
Посьвіти нам!... Он щось ходить!
Он під дубом щось там робить!
Ух, ух!
Соломяний дух, дух!
Мене мати породила,
Нехрещену положила«.

Зареготались нехрещені...
Гай обізвав ся; галас, зик,
Орда мов ріже. Мов скажені,
Летять до дуба... нї-чичирк!

Схаменулись нехрещені.
Дивлять ся: мелькає,
Щось лїзе вверх по стовбуру
До самого краю.
Ото-ж тая дївчинонька,
Що сонна блудила:
Отаку-то їй причину
Ворожка зробила!
На самий верх на гилячцї
Стала — в серце коле.
Подивилась на всї боки,
Та й лїзе до-долу.
Кругом дуба русалоньки
Мовчки дожидали,
Взяли її, сердешную,
Тай залоскотали.
Довго, довго дивувались
На її уроду...
Треті півнї: »кукуріку«! —
Шелеснули в воду.

Защебетав жайворонок,
У гору летючи;
Закувала зазуленька,
На дубу сидючи;
Защебетав соловейко —
Пішла луна гаєм;
Червоніє за горою;
Плугатир співає,
Чорніє гай над водою,
Де Ляхи ходили;
Засиніли понад Дніпром
Високі могили;
Пішов шелест по діброві,
Шепчуть густі лози;
А дівчина спить під дубом
При битій дорозі,
Знать, добре спить, що не чує,
Як кує зазуля,
Що не лічить, чи довго жить...
Знать, добре заснула.

А тим часом із діброви
Козак виїзжає;
Під ним коник вороненький
На силу ступає.
»Ізнеміг ся, товаришу!
Сьогодні спочинем:
Близько хата, де дівчина
Ворота відчинить.
А може вже відчинила
Не мені, — другому..
Швидче, коню, швидче, коню,
Поспішай до дому«!

Утомив ся вороненький,
Іде, спотикнеть ся, —
Коло серця козацького
Як гадина веть ся.
»Ось і дуб той кучерявий...
Вона! Боже милий!
Бач, заснула виглядавши

Моя сизокрила«!
Кинув коня та до неї:
»Боже ти мій, Боже!«
Кличе її та цілує...
Ні, вже не поможе!
»За що-ж вони розлучили
Мене із тобою?«
Зареготавсь, розігнав ся —
Та в дуб головою!

Ідуть дівчата в поле жати
Та, знай, співають ідучи,
Як провожала сина мати,
Як бивсь Татарин у ночі.
Ідуть... Під дубом зелененьким
Кінь замордований стоїть,
А біля його молоденький
Козак та дівчина лежить.
Цікаві (нігде правди діти?)
Підкрали ся, щоб ізлякать;
Коли подивлять ся, що вбитий, —
З переполоху ну втікать!

Збирали ся подруженьки —
Слізоньки втирають;
Збирали ся товариші,
Та ями копають.
Прийшли попи з корогвами,
Задзвонили дзвони;
Поховали громадою,
Як слід, по закону.
Насипали край дороги
Дві могили в житі,
Нема кому запитати,
За що їх убито.
Посадили над козаком
Явір та ялину,
А в головах у дівчини
Червону калину.
Прилітає зазуленька
Над ними кувати;

Прилїтає соловейко
Що ніч щебетати, —
Виспівує та щебече,
Поки місяць зійде,
Поки тії русалоньки
З Днїпра грітись вийдуть.

(1838)
Петербург.

Гарна Історія о терпеливій Олені

Доньці Антонія, Турецького цісаря з Константинополя, котра для уратованя чесноти виректа ся двору і щастя і через 22 роки вандрувала по світі і переносила всякі невигоди і нужду .. 20ц

З Теренів Великих Воєн

і

Російська Революція

Збірка начерків із житя теперішного війська і житя козаків; кровавих боїв нинішних днів і днів минувшини.

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ

Причини і початки революції в Росії; Арештованя міністрів; як бувший цар Николай Романов зрезигнував і як випускали людий з вязниць.

Не пожалуйте 50 цт., а ми вишлемо Вам сю величезну книжку на 169 сторін з много образками.

Мандрівки та пригоди Шляхтича Чванківського на полю і на морю. — Сю книжочку як зачнете читати то не зможете її покинути поки не перечитаєте цілу, а що вже насмієте ся, то не можливо пером описати. Які то смішні пригоди він мав, що чогось подібного ще не читалисьте в своїм житю. 118 сторін в оправі. — Ціна 50ц

Князь і Жебрак

Вже заголовок показує, що се є інтересна книжка переведена з англ. мови на українську. — Ціна 50ц

В неділю рано зіле копала.

Незвичайно інтересне і займаюче оповіданє. О. Кобилянська 75ц

Козацька Пімста. — Оповіданє з козацької старовини. — Написав Ан. Чайковський.................................. 30ц.

Дві Долі. — Повість Д. Мордовця.................................. 35ц.

Ruska Knyharnia

848-850 Main Street, Winnipeg, Man.

